

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU AGRICULTURĂ, INDUSTRIE ȘI COMERCIU

ORGAN AL: „Reuniunii Economice din Orăștie” și „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”.

ABONAMENTE:
Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România și străinătate 16 lei pe an.
C.TUL CASEI DE PASTRARE POSTALE Nr. 10025.

APARE:
În fiecare Duminică.

INSERTIUNI:
se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.
C.TUL CASEI DE PASTRARE POSTALE Nr. 10025.

Aurel Popovici-Barcianu.

Cu adâncă durere anunțăm, că stimatul și iubitul editor-proprietar și redactor al revistei acesteia, a răposat Joi în 1/14 Iulie a. c. în Sibiu.

Această veste tristă și dureroasă ne-a sosit la încheierea foaiei, și nu putem în de-ajuns să ne exprimăm condolențele sincere de compătimire pentru pierderea cea atât de timpurie și ireparabilă a acestui vrednic bărbat al neamului nostru.

Bărbat cu educațiune aleasă, fiul judeului de tablă din Murăș-Oșorheiu Servian Popoviciu, lasă în cel mai adânc doliu un fiu și o fiică, în cea mai fragedă vârstă juvenilă, cum și numeroase rudeni și amici întristați.

După moartea fratelui seu Constantin la 20 Septembrie 1903 a primului colaborator la această foaie, s'a îngrijit singur pentru redactarea ei în mod corespunzător și în felul cum s'a prezentat până acum onorațiilor cetitori.

Ca director și membru în direcțiunea institutului tipografic »Minerva« din Orăștie, și-a dat toată silința pentru răspândirea artei tipografice, pentru lățirea gustului de citit la poporul nostru, editând cu începutul anului curent cunoscutele sale trei calendare: »Sfânta Treime«, a »Țeranului« și »Bunul Econom«. A înființat pe socoteala proprie în Hunedoara o tipografie »Ideal« și o librărie ajustându-o cu tot felul de cărți pentru popor.

Fost director al casei de păstrare din Mercurea, vice-president al »Reuniunii economice din Orăștie«, membru fondator al »Reuniunii rom. agricole din comit. Sibiiului«, membru al asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, al fondului de teatru,

al municipiului comitatens și membru reprezentanței orașenești din Orăștie, în tot locul răposatul și-a făcut datorința ca un bărbat onest și marimos.

Astăzi toată activitatea acestui distins și simpatic fiu al neamului nostru a încetat tocmai în etatea cea mai frumoasă bărbătească de 42 ani.

Nu suntem în stare a ne da seamă mai pe larg, despre îngrijitoarea situație a familiei, a atacerilor sale multi laterale, cu cari s'a ocupat

Rămâne și în urma sa un gol simțit de mulți cunoscuți și amici ai sei.

Inmormântarea i se face după cum suntem informați azi Sâmbătă în 3/16 Iulie la cripta familială din Reșinar.

Un suflet bun și blând nu mai este între noi.

Odihnească în pace!

Din partea familiei s'a dat următorul anunț:

Necrolog. Subscrișii cu inima frântă de durere aduc la cunoștința numeroaselor rudeni și cunoscuți, că prea iubitul lor tată, frate, ginere, cumnat și unchiu

Aurel Popovici-Barcianu,

proprietar, fost director al Casei de păstrare din Mercurea, al Institutului tipografic »Minerva«, editor și proprietar al revistei »Bunul Econom«, vice president al Reuniunii economice din Orăștie, membru fondator al »Reuniunii române agricole din comitatul Sibiiului«, membru al »Asociațiunii« și al mai multor societăți culturale, după scurte și grele suferințe a adormit în Domnul aici în Sibiu, Joi, în 1/14 Iulie a. c. la orele 4^{1/2} d. a. în etate de 42 ani.

Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta spre odihnă veșnică în cripta familială din Reșinari, Sâm-

bătă, la 3/16 Iulie, ora 2^{1/2} d. a., dela casa mortuară, strada Quer (Poplăcii mari) Nr. 11, unde se va îndeplini serviciul ceremonial funebrel.

La această tristă festivitate invităm pe toate rudeniile prietenii și cunoscuții.

Sibiu, în 2/15 Iulie 1904.

Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Evira și Victor, ca fiică și fiu. Véd. Iustina Dr. N. Olariu n. P. Barcianu și Elena I. Popovici născ. P. Barcianu, ca surori. Friederike Wieser, ca soacră. Iuliuș Popovici, ca cumnat. Delia, Livius, Elvira, Mărioara N. Olariu și Tiberia C. Barcianu, ca nepoți și nepoate.

Asemenea și direcțiunea institutului tipografic a anunțat moartea directorului ei prin următorul anunț funebrel împărțit tuturor acționarilor institutului.

Direcțiunea institutului tipografic, societate pe acții »Minerva« în Orăștie, cu profundă durere anunță încetarea din viață a stimatului și iubitului ei director și membru în direcțiune:

Aurel Popovici-Barcianu,

întemplată în Sibiu la 1/14 Iulie a. c. la orele 4^{1/2} după amiază în etate de 42 ani.

Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor așeza azi spre vecinică odihnă, în cripta familiară din Reșinar.

Odihnească în pace!

Orăștie, 3/16 Iulie 1904.

»Minerva«

institut tipografic, societate pe acții.

A V I S

Onor. abonenți și cetitori ai „*Bunului Econom*” se avisează că, în urma trecerii din viață la cele eterne a proprietarului-editor și redactor **Aurel Popovici-Barcianu**, foaia aceasta prin învoire reciprocă cu reprezentanțele eredității decedatului a trecut cu ziua de azi în posesiunea *direcțiunii institutului tipografic „Minerva” societate pe acții în Orăștie*.

Ea va continua și de aci înainte a fi redactată în spiritul și niusința ei de până acum, așa ca să se ofere mai ales agricultorilor, industriașilor și neguțătorilor noștri o lectură folositoare ținându-și legătură cu evenimentele progresive a altor popoare și țări mai înaintate decât poporul nostru pe acest teren.

Numărul de Sâmbătă din 4/17 Iulie al foaii noastre fiind tipărit deja să expedieze numai astăzi din cauză că abia azi s'a putut face un aranjament în privința aceasta, cum și în privința edării și redactării mai departe.

Rugăm pe onor. abonenți a expedia de azi înainte abonamentul restant și curent la adresa subsemnată.

De-asemena rugăm pe onor. cetitori și pe toți sprijinitorii de până aci a acestei foi, ca și de aci înainte să binevoiască a ne oferi sprijinul lor prețios, fie la colaborare, fie la răspunderea ei cât mai largă, și interesul cauzei economice a țărânilor noastre pe care o reprezintă foaia aceasta.

Numărul proximo va apărea Sâmb. în 17/30 l. e.

Orăștie, 10/23 Iulie 1904.

Direcțiunea institutului tipografic
»**MINERVA**«,
societate pe acții în Orăștie.

F O I Ț Ă

A. VLĂHUȚĂ.

→ DAN ←

(ROMAN)

(Urmare)

(11)

Mai la deal ajunseră pe Ana, care se răslățise și-i aștepta sub un fag bătrân, surizându-le de departe, drăgălașă sub pălăria ei de paie, ale cărui borduri largi, ondulau la fiecare mișcare. Un vual alb, ușor înodat sub bărbie, îi flutura pe sin încet, de o abureală de vânt, — părea o chemare discretă, un semn delicat, timid, abia înțeles, ca tremurarea primului gând amoros.

— Bine, n'ați mai isprăvit? Mai vorbiți și cu noi.

Dan surise.

— Bag seamă, căpitanul și-a isprăvit repertoriul.

Asociațiuni economice.

(Urmare).

VIII.

Baciul de regulă stă în serviciul societății, și este plătit cu bani gata.

Este de prisos a mai aminti, că, cu cât asociațiunea numără mai mulți membrii cu atât mai mult câștig și putem aștepta dela ea. La înființarea ei se ne uităm ca pe câte o zi în timp favorabil să se strângă câte 3—400 litre și să se procurăm baci inteligenți dela care atirna fabricatul. Așa va fi cu puțință ca și pe la noi să se facă o brânză de Groier, Gmenthaler, Parmesam, Chester etc. Tot succesul la fabricațiuni, brânzi în genere atirna dela următoarele secrete: unde este cu puțință ea se lucrează cu cantități mari fiindcă brânza atunci nu se uscă, și se strică așa curând; laptele se fie bun tot asemenea și chiagul; închegarea laptelui să se întempele la o temperatură de 23—20°r. Storsul zărului să meargă încet și tescuitul tot treptat mai tare, sarea întrebuițată să fie curată și bine uscată. Dospitul brânzii să se urmeze cu atențiune cercetându-l în fiecare zi și în fine trebuie observat în localele brânzării cât și în fabricațiune o curățenie scrupuloasă.

Dacă voim a trage folosul deplin dela o lăpterie sau brânzărie în modul prescriș nu va fi destul cu liferarea laptelui nostru, cum l'a dat vacile noastre în starea lor de până acum, atât de miseră, ci va fi de lipsă a da mai multă grijă și lor, că atunci vom

și putea aștepta mai mult dela ele. Va fi deci de lipsă a le hrăni mai bine cu un nutremânt bun și priincios, vacile însuși și grajdurile, le vom ținea mai curate; vom observa care vacă, cât lapte ne dă și dacă s'ar arăta, că nu ne dă ca să se plătească ținerea ei o vom înlocui cu una mai bună și în fine asociațiunea poate veni în stare de a-și procura vre-un taur sau însuși vaci de un soi, ce dă mai mult lapte ca ale noastre din țară, precum sunt cele din Schwitsera, Hollanda etc.

*

Din cele spuse până aci este evident ca asociațiunile au o înrîurire binefăcătoare și asupra economiei noastre rurale. Nu trebuie lăsat nici o ocașiune din mână unde prin societăți s'ar putea câștiga mai mult, ear' unde există vre-unele trebuie să le sprijinim pe cât ne stă în puteri, atât materialmente cât și moralicește. Noi românii față cu conaționaliștii noștri trebuie să fim mai loiali, să ne lăpădam egoismul și să-i ajutăm unde se poate. În pivnița aceasta am putea lua ca model pe Sașii din patria noastră, care când e vorba de vre-o societate sau o altă instituțiune pentru binele lor toți se unesc și-i și vedem că reușesc, ceea-ce dovedește și starea lor materială mai favorabilă decât a noastră. Cu toate acestea avem și noi Românii bărbați destui, care se interesează de națiunea lor ajutură cu bani când poate sau îi slujește cu sfatul când i-se cere însă cum pot ei a alina în toată tara

Ana se uită curios în ochii lui Albert.

Pădurea părea că nu mai are sfârșit. Căii se ghemuiau pe tășanele repezi; câte un plescăit de copită răsuna ca într'o catedrală. Ana, dreaptă și sveltă în rochia ei albastră-închis, ale cărui poale acopereau de amândouă părțile șeaua și coastele calului, până la scări, își mlădia trupul după mișcările calului: era o legănare de panteră, ceva indefinit care se suia dela talie și cuprinsându-i sinul și umerii rotunzi, îi șerpuia ca o undă de lumină pe la gât, și părul ei blond și ridicat la ceafă... era ceva misterios care-ți dădea fiori.

— Ba nu zău, domnule Dan, de ce nu ești gentil, să ne spui o poezie?..

Și ochii ei se închideau lingușitori, c'o înclinare de cap rugătoare și grațioasă.

Albert insista și el.

— Serios că nu știu nimic pe dinafară, — cum credeți că v'ași lăsa să mă rugați atâta?

— Uite frumos ar fi, pe aici...

Acolo copacii, mai deși, făceau ca un

interior. Ea trebui să-și plece capul, să tupila pe sub ramuri, cu mișcări de păsărică.

— Da, zise Dan, ce frumos ar răsuna un clavier aici!

Tustrei erau veseli, în una din acele stări de ebrietate sufletească, când risul par'că e în aer, și te îmbată ca un miros tare, de care strănuți; când faci un haz copilăresc de toate nimicurile și ai o poftă nebună de spus prostii.

Cu fantazie de caricaturist desvoltară gândul lui Dan: Un piano dus în excurs une... apoi o idee americană; un cal care ar fi și piano, cu coardele în burtă, cu clapele pe coamă și cu pedalele în scări și domaișoara Ana cântând pastorala de Beethoven, și cum calul Anei se tot prăfuia de muscă fluturându-și coada, altă toană de ris: un piano à queu... coada era deja, mai lipsea piano.

Apoi tăcură, ca și cum ar fi ostenit de atâta ris. Un ținc, de vr'o șapte ani un țeran în miniatură scobora niște capre devale, cu minte și serios.

— Da a cui is caprele astea băețas? întrebă Albert, numai așa ca să-l audă vorbind

ranele materiale ale fraților nostri unuia îi lipsește ceva din banii de dare altuia, i-a murit o vacă și ar vrea să-și cumpere alta, ear' la altul i-ar trebui bani să-și acopere casa, că coperișul i-a ars, și acuma e iarna la ușă, altul n'are bani să-și cumpere cucuruz pentru sămănat etc. cine este acela care ar putea ști trebuințele urgente ale acestor sărmani și care are atâta avere de-ale ușura soarta la toți. A trecut timpii minunilor, trebuie noi înșine să ne ajutăm. Și cum ele fără de a cădea în mâinile jidanilor, care ne trage și pelea de pe noi, pentru un fiorin împrumutat la timp de năcas? Aci suna la o parte ce poți prisosi din câștig pentru a avea la timp de lipsă. Recomandabilă este instituțiunea așa numitelor bănci rurale, care dă împrumuturi la țărani pe lângă interese moderate și printr'un metod înlesnitor de a plăti datoria adecă în rate.

Noi în întreagă Ungaria inclusive Transilvania nu cunoaștem o astfel de bancă care să corăspundă scopului, adecă a ajutarea pe economul mic într'un mod salutar, ci numai de acelea care sunt zidite pe speculă supt o mască foarte amăgitoare și modestă. Nu pe cambii (poliție) împrumută plugarului bani, căci printr'aceasta nu arareori aduci ruinul lui. Deci până când vom avea bănci pentru proprietarii nostri mici nu trebuie stat în loc ci se căutăm a ne înființa nouă înșine. În prima linie sunt societățile dintre plugari menite de a urmări și scopul de

— Ale noastre și-și ținu drumul, convins că la luminat deplin, fără să-și ridice de pe ochi căciula mare cât el, ca să vadă cine l'a întrebat.

Ana deveni serioasă, ca o umbră îi lunecă pe față. Dan o înfășură într'o privire caldă, apoi își lăsa ochii în jos, cailor se apropiară puțin, un moment piciorul îi atinse rochia.

Apoi de-odată ea-și întoarse fața spre Dan, ca și când ar continua o conversație.

— Grozav așa vrea să te ved cum scrii...

Și cum Dan se uita la ea, cu aerul unui om care nu înțelege, ea urmă:

— Să stau odată de-oaparte, fără să știu că's eu acolo, să ved cum ești când scrii.

— Cum să fiu? Ca și acum, — doar c'atunci sunt plictisit. Ori dumneata-ți închipui poate o figură inspirată, cum vei fi cetit prin cărți.

Albert rămase puțin în urmă și vorbea cu unul din țărani. Gândul c'ar putea fi o apropiere de sentimente între Ana și Dan,

a da ajutor membrilor sei eventual minte și străinilor prin împrumuturi de bani pe lângă interese măsurate. Societăți de felul ce am descris până aci să se străduiască deci a-și înființa un fond de împrumuturi. Aceasta se poate întâmpla sau prin contribuirea benevolă a membrilor sei, printr'aceea ca fiecare părtaș se îndatorește a solvi o sumă anumită pe fiecare lună sau după vre-un câștig ce-l are un percent anumit d. e. Mai mulți economi ce s'au întrunit de a-și procura o mașină de treerat pe calea asociațiunii sunt datori a plăti afară de spesele de treerat încă 2—5 fl. pr. hectl. pentru fondul de împrumut. Un alt exemplu: membrii unei societăți de brânzărit plătesc afară de spesele fabricațiunii pentru fiecare kilo 1—2 cr. pentru sus numitul fond etc. etc. (Va urma).

Sărbătorirea lui Ștefan-cel-Mare.

Cu ocaziunea festivităților în amintirea lui Ștefan-cel-Mare, damele române din Bucovina au subscris o sumă de bani considerabilă pentru a înființa la Rădăuți un internat pentru elevii români gr.-or. care va purta numele de »Ștefan-cel-Mare«. Pentru acest fond au donat sume însemnate și societatea academică »Junimea« precum și societatea pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina.

Românii din Bucovina au votat, cu învoirea guvernului, din fondul religiosar 10 mii coroane pentru sărbări.

Ședința festivă a Academiei.

Academia a serbat Sâmbătă 3 Iulie v. printr'o ședință solemnă, aniversarea celui

ca și-ar putea spune cuvinte gingași în momentele acelea, îl încânta ca o idilă dulce ce se urzia sub ochii lui, sub discreta lui protecție. Cum se înșelal.

Când se văzură singuri, călărind alături, se simțiră jenați amândoi. Se făcu o tăcere penibilă, apăsătoare, ca și cum un nou suflet s'ar fi pus între ei, ceva invizibil și sever, de care ochii, gândurile, bătăile inimei lor, aveau o teamă neînțeleasă, mistică — și în tăcerea asta conștiințele lor se simțeau spionate și sufereau ca de o obsesiune. Fără să-și spuie un cuvânt, evitându-și privirile, amândoi își opriră cailor și-și întoarseră capetele spre Albert.

Eșeau din pădure, înaintea lor se ridica un munte chel; nici un arbore; pe jos iarba era păscută. Soarele ardea; cei dinainte se opriră, s'aștepte umbrele. Acum mergeau toți în grup; cănele își scosese limba, de oste-neală și de căldură, din când în când și-o retrăgea iute cu un clonțanit din dinți, ca și cum i-ar fi atras cineva atenția, că nu-i frumos să stea așa.

de al patrulea centrar dela moartea lui Ștefan cel Mare.

La ora 2 și jum. p. m. ședința s'a deschis sub presidența d'ni I. Kalinderu, care înainte de a intra în ordinea zilei, comunică domnilor membri, moartea regretatului profesor Ionescu-Gion, făcând elogii defunctului.

După această tristă comunicare, dl Kalinderu, cetește următorul discurs:

Onorați colegi!

Azi e o zi mare, o sfântă. Să împlinesc 400 de ani dela moartea marelui Ștefan, Domnul Moldovei.

Patru sute de ani sunt chiar și în viața unui popor o lungă perioadă de timp. În cursul celor 18 secole, au trecut de când marele Impăret, Divul Traian, a adus și a așezat pe acest pământ neamul nostru, s'au ținut lanț încheiat anii, chiar veacurile de luptă, de durere de veață sbuciumată și încercată, ear' clipele de reculegere, în care put-am să ne împlinim menirea și să privim cu încredere în viitor, au fost puține și scurte. Vieța și domnia lui Ștefan sunt una din acele neprețuite clipe, fără îndoială cea mai luminoasă și mai înălțătoare, căci nimeni n'a înțeles ca el chemarea neamului românesc și n'a știut de o potrivă cu densusul să ne ducă spre realizarea ei.

Aduși aici ca să ținem pacea romană, ordinea și civilizațiunea antică, noi am trăit todeauna în luptă cu turburătorii liniștei și cu asupritorii popoarelor, și eroii, noștri, toți au fost nu numai naționali ci și apărători ai marilor bunuri ale neamului omenesc. Dar nici unul din acești viteji nu s'a ridicat la însemnătatea universală a lui Ștefan, sfânt și bun pentru noi, mare pentru toți. Mare a fost și Mircea, care a pornit lupta contra cotropitorilor osmanali și a purtat-o cu vrednicie. Mihaiu Viteazul care a căzut continuând lupta aceasta, ne-a lăsat și el o moștenire de glorie. Ștefan însă mai fericit, și

Spre stânga muntele, lepros, creștea într'o cupolă uriașă, înaltă, înaltă, de par'că amețeau uitându-te.

— Virful cu dor, — zise Drăghici, arătând cu cravașa într'acoio.

Și călăreții cărmiră la dreapta. Mai era ca o jumătate de oră de urcat. Cărări mănecate și adâncite de șuvoaie, crăpături largi, căscate de uscăciune, făceau cam anevoios urcușul. Acum cailor mergeau înșirați, dibuind cu copita un loc sigur, pe potecile neregulate; de o parte și de alta pământul era prăbușit, la o adâncime de un stat de om. Să vedea viind din zarea muntelui ca niște dihăni bizare, cu aripi lungi și albe, ce se târliau pe jos: erau trei cai, cari duceau scânduri. Locurile rele ponorite au făcut pe cărași să recurgă la un mod barbar de a transporta dulapii din vatra cherestelei la Sinaia.

(Va urma).

poate și mai înțelept, apărându-și țeara și lege, a fost un erou al creștinătății și al civilizațiunii, care atunci renăște, și ne-a arătat la toți drept ceea-ce suntem, împlinitori ai voinței lui Dumnezeu aici pământ, cum zice marele nostru poet Alexandri.

Onorați colegi!

Epocile din viața națională puternică sunt mai totdeauna și epoci de înflorire estetică. Ștefan cel mare care înființa după fiecare biruință, ca jertfă de mulțumire, un locaș al Dumnezeirei împodobit cu frumoase săpături, cu ciubuce împletite de asupra ușilor, cu roate de smalt colorat înfățișând dobitoace fantastice din zodii și povești, ear' pe dinlăuntru cu frumoase icoane, cu prețioase odăjdii de stofe scumpe și grele, cu bogate cruci, cu potire și vase sfinte de un stil și execuție artistică perfectă, ne-a lăsat astfel comori artistice, din cari multe s'au pierdut, dar' și multe au rămas și cari vor fi pe viitor o neprețuită călăuză pentru artiștii noștri.

Privit în mijlocul contemporanilor sei, Marele și Sfântul Domn se ridică în rândul celor aleși nu numai ca mare căpitan și înțelept ocârmuitor, ci totdeodată și ca om al înălțării sufletești, contemporan al îndrășneților Vasco de Gama, Maghellan și Cristofor Columb, el stă ca om de arme alături cu Mohamed al II-lea, Mateiu Corvin, Carolcel-Temerar, cu Ludovic al XI-lea, cu Enric Tudor și Maximilian de Habsburg, cavalerul neinvins de nimeni, ear' ocârmuitor se întrecă cu Inocențiu al VIII-lea, cu Xixt al IV-lea, cu Isabela de Castilia și cu atunci încă tinărul, Ioachim de Brandenburg.

Trăește însă Ștefan al nostru — deși departe în orientul turburat și întunecos — și alături de Lorenzo il Magnifico, de Nicolo Machiavel și de Bevenuto Cellini, alături cu Leonardo da Vinci, Michel Angelo, Rafaelo și cu ceilalți luminători ai timpurilor.

Mare el însuși, și fiu al unui timp mare, el se ridică din trecut în mărirea deplină.

Nici centrul întâiu, nici al doilea și nici al treilea, al strălucitului Voivod, n'au fost sêrbate. Nestabilitatea, nesiguranța viitorului, înmulțirea primejdiilor, nu lăsa să se desvoalte mândria națională, amintirea vremurilor bune, ear' cărturarii n'au știut să vorbească cum se cuvine despre faptele lui Ștefan cel Mare.

Numai Niculcea, după mai bine de un veac și jumătate dela dispariția eroului, ne-a mai transmis o mică comoară de fapte, care noi am dori să fie o sută, de o mie de ori mai bogată. Apoi tocmai la 2 Iulie vedem prima sêrbare a aniversării triste și glorioase. Archimandritul Vartolomeiu Măzăreanu aduse cel dintâiu prinos marelui Moldovean, și se întreabă cu sfială: »Oare ne vom mai învrednici și noi să avem asemenea vremuri? Nu putea sêrmanul și bun român să știe cât de aproape era de anul învierii, căci Dumnezeu, în nepătrunsa-i înțelepciune, n'a dat decât unui număr nesfârșit de muritori darul supra-ome-

nesc de a ridica un colț al valului care acoperă privirea noastră viitorul.

Trec 59 ani — o clipă în viața unui popor — și la capetul celalalt al țării, Tudor dă semnalul deșteptării naționale. Veacul trecut, început cu atâta fericire, a despăgubit țara noastră de timpurile de încercare, căci am mers din treaptă în treaptă la mărirea.

După 1821 vine 1848, 1859, vine 1866 care aduce pe acel care cu atâta înțelepciune ne-a călăuzit spre 1877—78, spre 1881, spre starea de azi, care ar umplea de bucurie pe Marele Ștefan, pe războinicul Mihaiu Viteazul, pe toți oamenii buni cari au mai fost pe boerii și căpitanii lor, pe toți mucenicii românismului, în sfârșit pe scumpii noștri străbuni, tot așa de iubitori de țară ca și noi, dar' mai puțin norocoși.

Onorați Colegi!

Patrungi, ca în timpul lui Ștefan, de simțemnteu că numai lucrând pentru pace, pentru ordine și pentru civilizațiune, ne împlinim menirea, să ne luminăm, să ne însuflețim de faptele marelui Voivod, care ridicându-se pe el, a ridicat și neamul nostru și ne-a deschis calea pe care umbâm și azi.

Din lăcașul nemuririi, din de trei ori sfântul sanctuar al păcii și al iubirii divine, unde viața e fără de sfârșit, Ștefan și voinicii lui ne privesc, se bucură de bucuria noastră și ne spun:

»Munciiți, adunați comori de muncă și de iubire, pentru-ca moșia strămoșească să fie tot mai frumoasă, mai întărită și mai slăvită, și pentru ca toți fiii neamului să fie, până la sfârșitul veacurilor, adunați într'un gând și tari prin frățesca lor unire«.

Discursul dlui D. Sturdza.

Domnul Prim-ministru, începe discursul d-sale prin a spune că meritele cele mari se cunosc nu atâta când ele vin dela străini.

Și Ștefan cel Mare a fost laudat de întreaga lume creștină, și citează părerea istoricului polonez Dlugosz, care într'un moment de entuziasm, exclamă:

»O bărbat minunat, într'un nimic mai inferior ducilor eroici, pe care noi îi admirăm, care în timpurile noastre a reputat cel dintâiu dintre principii lumii o victorie strălucită contra turcilor după judecarea mea el este cel mai vrednic a fi numit în fruntea unei coalițiuni a Europei creștine contra turcilor«.

Eată judecata cea mai curată, termină dl D. Sturdza și cred că nu e nimic de adăogat la cele spuse de Dlugosz.

D. Spiru Haret.

Comunică că oferă Academiei 50 medalii de aur, bătute cu ocaziunea aniversării de astăzi, de către ministerul instrucțiunii publice, pentru comemorarea zilei.

Se suspendă ședința pentru 10 minute.

D. N. Iorga.

La redeschiderea ședinței ia cuvântul și într'un lung și foarte-documentat discurs face istoricul domniei voievozilor Ștefan cel

Mare și Mihaiu-Viteazul și al Metropoliei Ardealului.

Incepe prin a spune, că astăzi poporul românesc serbează o zi mare, nu numai pentru românii din Moldova, ci și pentru cei din Ardeal, căci Ștefan cel mare a desfășurat multă activitate spre a-i ridica și a-i scăpa de diferitele influențe străine de prin acele timpuri.

D. N. Iorga face un lung istoric al înființării episcopiei din Ardeal și spune că faptul acesta are o mare însemnătate, care întrece chiar o mare biruință, căci în totdeauna întemeierea unui mare așezământ glorică în mod deosebit pe cel care l'a înființat.

Conferențiarul însiră numele și activitatea diferiților episcopi cari s'au perindat în Ardeal. Arată cum românii ardeleni și-au păstrat legea strămoșească, cu toate influențele și presiunile exercitate asupra lor.

Continuând, dl N. Iorga spune că pe lângă multe altele, cea mai puternică dovadă că metropolia din Ardeal a fost înființată de Mihaiu Viteazul este, că înainte de domnia lui nici nu există măcar biserică românească pe acolo și românii erau nevoiți să urmeze cultul calvin sau catolic.

Incheind, oratorul spune că Episcopia și metropolia din Ardeal sunt monumentele neperitoare cari fac ca mărețele fapte ale lui Mihaiu Viteazu și Ștefan cel mare să rămână neșterse în memoria întregii români din toate timpurile.

Ultimele cuvinte ale oratorului sunt acoperite de frumoase aplauze.

Ședința se ridică la orele 4.15.

(România)

„Cronica“.

NOUȚĂȚI

O carte nouă. Peste câte-va zile va apare la librării traducțiunea română a celei mai noi scrieri a Carmen Sylvei, »Fica Rinului pe Dunăre«, impresiunile călătoriei făcută de curând de grațioasa Suverană pe Dunăre.

*
Coroane eterne. Secretul »Reuniunii române agricole din comit. Sibiu«, dl Vic. Todășianu, în loc de cunună peritoare, pe sicriul pretinului sen Aurel P. Barciannu, fost membru fondator al numitei Reuniuni și membru ajutor al »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, dăruiește fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu suma de 10 coroane.

*
Călătoria principelui bulgar. Principele bulgar Ferdinand în calea sa spre Marienbad a atins și Belgradul. La gară l'a întâmpinat primul adjutant al regelui Petru, Miloșevici și șeful cabinetului Nevadovici. Principele n'a părăsit cupeul. După cât-va timp trenul s'a pus în mișcare, ducând pe principe la locul ales de voința suverană a Alteței Sale.

*
Apel din Bucovina. Cătră maseriașii români. Redacția foanei »Viitorul« a clerului

ortodox-român din Bucovina, ce apare în Cernăuți, adresează în numărul său ul im cătră frații români din Transilvania un apel de următorul cuprins: Vă rugăm să binevoți a ne trimite cât de multe adrese de meseriași români din toată bransa, cari ar fi dispuși a primi la învățătură băeți români din Bucovina. Condițiunile și timpul cât va dura învățătura încă dorim a le ști.

Căldură tropicală în Paris. În capitala Franciei, cum se scrie de acolo, maximul temperaturii de zi s'a ridicat până la 32 grade. 13 oameni au căpătat insolajie dintre cari opt au murit.

Ucis de fulger. Duminică sara între orele 6-7, pe timp de tempestă uriașă un fulger a lovit în soția și o copilă a lui Nicolae Filea din Porumbacul-vechiu, cari ședeau la foc pe vatra cuptorului. Ambele au murit subit.

Alegerea de președinte al Statelor unite. Din St.-Louis se vestește, că în cuvântul democratic s'a decis cu 57 voturi contra 5 spriginirea candidaturii lui Parker contra candidaturii lui Roosevelt.

Mort de foame și mâncat de cloțani. Un băețel cam de 8 ani al unui ziler din Budapesta înainte cu vr'o două săptămâni făcând ceva rău s'a ascuns în o mare grămadă de lemne, de teamă că tatăl său îl va pedepsi. N'a mai putut însă eși de acolo și nici alții n'au dat peste el, fiind grămadă de lemne situată la un loc pe unde nu prea umblau omeni. Sâmbătă însă un lucrător având lucru cu lemnele, a aflat cadavrul copilului, pe care cloțanii îl mâncaseră aproape jumătate.

Un mare scandal în prezența ministrilor. Săpt. trecută s'a întâmplat în restaurantul Vampetics din Budapesta un mare scandal în prezența ministrilor Tisza, Hieronymi și Berzeviczy. Locotenentul Schmindt dela reg. 32 sta la masă în societatea unei dame. Patru tineri își petreceau la ală masă. Tinerii au început a fixa dama și a se purta obraznic. Unul din ei, Iosif Fack a fost oficer, cumpăra dela o florăreasă un buchet și l' trimise damei. Locotenentul a respins buchetul. Atunci obraznicul tinăr merse în persoană la masa locotenentului, ca să predea damei buchetul. Locotenentul i-a poruncit să se depărteze. Fack s'a luat la ceartă, cu locotenentul, și chiar l'a lovit cu bastonul. Locotenentul a scos sabia și a lovit pe Fack, rănindu-l în spate. În tumultul iscat a venit un alt tinăr, Ronay, ca să atace pe locotenentul. Acesta a străpuns pe Ronay în piept. Cei 2 răniți au fost transportați în spital. Fana lui Fack e ușoară, dar' a lui Ronay e foarte periculoasă, ba chiar mortală. La acest scandal au fost de față și ministrii Tisza, Hieronymi și Berzeviczy, cari cinau la o masă cu mai mulți deputați. Locotenentul s'a anunțat de bună voie la comanda militară.

Bătălia lui Dumnezeu. Economul Dobrușici din Fürjes s'a dus Joi în săptămâna

trecută, să-și adune fânul din câmp, dar' acolo a dat peste alți doi inși, cari adunau deja fânul și-l încărcau pe căruță. Luați la răspundere, hoții s'au pus pe el cu bătae, așa că Dobrușici a fost silit să-și caute scăpare priu fugă, ear' cei doi au încărcat fânul și au plecat. Dobrușici, care se ascunsese într'un șanț, a alergat apoi după căruță și a dat foc fânului. Ajutat de curentul făcut prin fuga cailor, fânul a luat flacări. Unul din ei au sărit jos, dar' și-a rupt piciorul; cel care mâna caili a observat primejdia numai după-ce și hainele de pe el luaseră foc. Chinuit de arsuri a căzut între cai și călcat de copitele cailor și de roatele căruței a murit. Caili au alergat apoi cu trăsura în Iesenova, unde sătenii au stins focul. S'a constatat apoi, că hoții au fost Milan și Petru Davdovici din Iesenova.

Dramă sângeroasă familială s'a întâmplat zilele trecute în Murani, comitatul Timișorii. Încă în primăvară economul Tit Vescu, și-a prins nevasta la o întâlnire discretă cu fiacăul Giura Iovan și i-a bătut bine pe amândoi. Giura Iovan a improcesuat pe Tit pentru bătae și bărbatul înșelat a fost pedepsit la 20 zile închisoare. Alaltăeri a scăpat din temneț și cam spre miezul nopții a ajuns acasă. În odaie a aflat ear' laolaltă pe ibovnici și asta l'a scos așa de mult din fire, încât a luat securea și cinci lovituri grozave i-a dat fiacăului, care, a murit pe loc. Femea a putut scăpa cu fuga. Ucigașul s'a prezentat singur la judecătorie.

Mamă condamnată la moarte. O tinără slovacă din Viena Cristina Rizek avea un copil de 3 ani. Copilul avea «boala engleză» și fû internat în clinica din Viena. În 27 Martie mama, ne mai putând plăti bani pentru îngrijirea copilului, și-a luat băiatul din spital și l'a aruncat în Dunăre. A doua zi cadavrul a fost aflat. Mama a fost dată în judecată și curtea cu jurați a condamnat-o la moarte prin ștreang. Acusata, care în decursul pertractării era foarte agitată și plângea cu amar, după ascultarea sentinței a devenit foarte apatică. Apărătorul a anunțat recurs de nulitate.

Ce face beția. Economul Ioan Sredina din Szerb-Element (com. Torontal) venind beat și cletinându-se pe picioare acasă, a căzut într'o groapă cu var și a murit.

Războiul ruso-japonez.

Prin ocuparea Kajpingului (Kaitșu) Japonezii au dobândit nouă succese, ear' Rușii au suferit o nouă înfrângere atât materială cât și morală. Perderile materiale le-ar mai suporta Rușii, dar' pierderea morală cu greu se poate înlocui cu scuze și vorbe de mângăere, de care au lipsă foarte mare acum Muscalii la strămtoare. Această pierdere morală nu este alta decât *prima de-*

rută suferită de generalisimul Kuropatkin. Rușii au dezvoltat rezistență colosală pentru a împedeca această fatalitate, dar' înzădar: asalturile înverșunate, continue și neobosite ale Japonezilor n'au putut fi respinse, așa că Rușii au fost siliți să părăsească toate pozițiile lăsându-le în mâinile eroilor generalului Oku, care după isbânda raportată imediat a plecat în direcția Dasitșao, unde s'a retras Kuropatkin.

A doua lovitură între Kuropatkin și Oku este deci eminentă. În raportul său generalul rus Saharov spune, că o coloană japoneză a plecat contra Inkau de loc după lupta dela Kaitșu. Astfel este probabil să auzim peste scurt timp vești și despre căderea orașelor Inkau și Niucivang, de oare-ce cheia acestora a fost Kaipingul. Ear' prin asta Japonezii au dobândit aceea, și dinspre vest pot neliniști oștile rusești.

Și până când generalul Oku urmărește pe Kuropatkin, generalul japonez Kuroki trece prin îngustimea Motien nisuiind din rășputeri să încunjure pe Kuropatkin la Liaoyang. Kuroki într'un raport al său spune, că o trupă a ocupat 80 klm. distanță dela Saimatsi o poziție, din care a fost gonită cavaleria rusă. Este probabil că și armata lui Kuroki merge în urma acestei trupe. La Petersburg, este primită desfășurarea acestor evenimente cu mari îngrijiri; aici este considerată situația lui Kuropatkin ca foarte critică și este temere de o catastrofă.

La Port-Arthur este stațiunea aceeași: Japonezii mereu restrâng cercul de apărare al Rușilor, ear' flota acestora mereu face încercări desperate pentru a scăpa din port, unde o așteaptă o soartă tristă

Lăsăm să urmeze aci telegramele mai recente:

Despre luarea Kaypingului i-se vestește lui «Daily Express»: Vinerea trecută o divizie a armatei lui Oku a înaintat de-a lungul coastei în contra Kaypingului, unde Rușii mai nainte o-puseră o rezistență extraordinară de înverșunată, dar' mai târziu s'au retras mereu și în sfârșit au evacuat Kaypingul pe care l'au luat Japonezii. Numărul Japonezilor a fost atât de covârșitor, încât Rușii n'au putut să le reziste.

Japonezii au pus la Kayping 4 divizii de infanterie și o trupă de călăreți în acțiune. Rușii au opus o rezistență desperată, spre seară însă Kuropatkin a dat ordin, ca trupele ruse să se retragă dinaintea celor covârșitoare japoneze. Retragerea s'a făcut în toată ordinea. Rușii abia au pierdut vr'o 100 oameni în aceste loviri, pierderile Japonezilor însă sunt mai mari. După ocuparea Kaypingului Japonezii imediat au pornit în contra orașului Dasitșao.

Tergurile din Ungaria, Transilvania și Bănat.

Dela 21—27 Iulie n. 1904

Joi	—	—	—
Vineri	22	Haciad. Covasna.	—
Sâmbătă	—	—	—
Duminică	24	Dicio-S.-Mărtin.	—
Luni	25	Cohalm. Armen. Gherla.	—
Marți	26	Alba-Iulia, Huedin. Paraid.	—
Mercuri	27	Papolt.	—

Calendarul vechiu și nou al săptămânei.

Dumumineca a 7-a Rus. glas 6 sft. 7.

Dum.	4 P. Andreiu	17 Alexe
Luni	5 P. Atanasie	18 Frideric
Marți	6 C. Sisoe	19 Aurelia
Merc.	7 C. Toma	20 Pr. Ilie
Joi	8 M. Procopie	21 Praxedis
Vineri	9 M. Pancrație	22 Maria M.
Sâmb.	10 S. 45 Lucenici	23 Apolinare

Redactor-responsabil: **George Suciu.**

Sz. 898—1904. vht.

1—1

ÁRVERÉSI HIRDDTMÉNY

Alulirott biró-ági végregajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. és 120. §-ai értelmében ezennel közhíré teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbiró-ág 1904. évi V. 555 számú végzése következtében Dr. Grosz Lijót ügyvéd által képviselt Grosz Dávid budapesti cég javára néhai Barcsian P. Aurel volt szásvárosi lakos mint az „Ideal” könyvnyomda cég tulajdonosa ellen 222 kor. 83 fill. s jár. erejéig 1904. évi június hó 21-én fogatosított biztosítási végrehajtás útján felül és lefoglalt és 810 koronára becsült következő ingóságok u. m.: hintok, lóvak és szerszám nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbiróság 1904. évi V. 555/2 számú végzése folytán 222 kor. 83 fill. tökekövetelés, ennek 1903. évi augusztus hó 30. napjától járó 5% kamatai edd g 55 kor. 10 fillérben biólag már megállapított 6 kor. 30 fill. és 7 kor. ezuttali valamint a még felmerülendő költségek erejéig Szásvároson néhai adós lakásán leendő eszközzésére 1904. évi augusztus hó 2-ik napjának déliótti 11 órája határidőül kiúzetik és ahhoz a venni szándékozók oiy megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzhités mellett, a legtöbbet igézőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltratták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szásvároson, 1904. évi július hó 16. napján.

Rács Árpád.
kir. bir. végrh.

CUMPENE

pentru **comerciu, industrie**
și **economie** solid și exact
lucrate, ofere spre cumpărare
I-ma Fabrică de Cumpene Transilvană

VICTOR HESS Sibiu (N.-Szeben)

La cerere se trimite catalog (228)

25—52 ilustrat gratuit și francat.

La „Pannonia” cafenea și restaurațiune din Orăștie.

Să afli **Pelin de Versecz**,
excelent de bun și dulce **1 litr. 50 cr.**

Un pahar de **Bere 8 cr.**

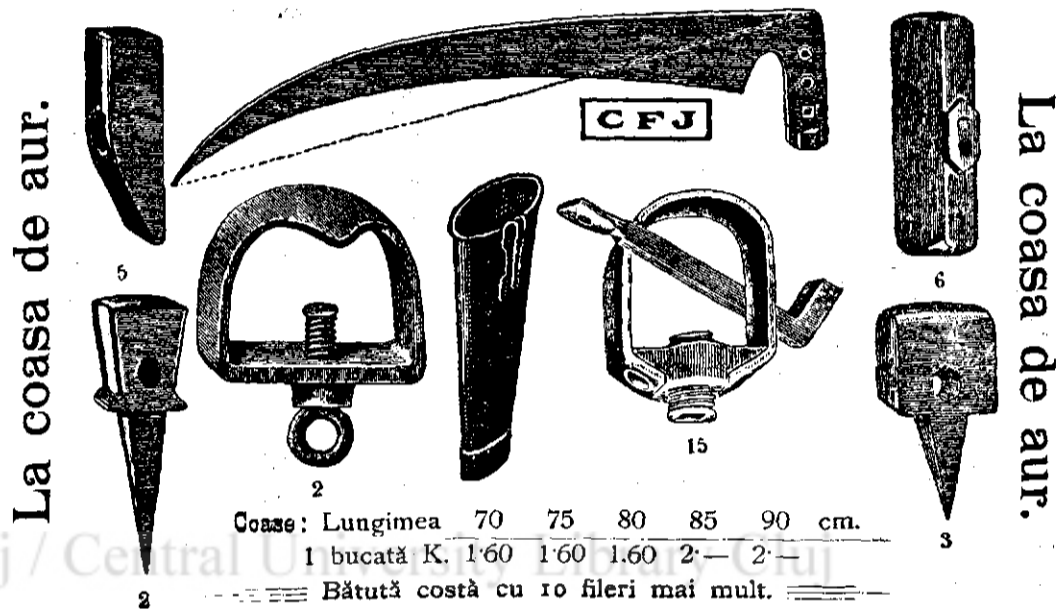

„**IDEAL**” institut tipografic și librărie

în **Hunedoara (Vajda-Hunyad).**

Serviciu prompt! — Prețuri ieftine!

CAROL F. JICKELI, Sibiu (Nagy-Szeben).

La coasa de aur.

La coasa de aur.

Coase: Lungimea 70 75 80 85 90 cm.

1 bucată K. 1.60 1.60 1.60 2.— 2.—

Bătută costă cu 10 fileri mai mult.

Pentru fiecare bucată garantez. Adecă, eu schimb ori-ce coasă provăzută cu semnul **CFJ**, care nu ar corăspunde, chiar și atunci, când ea a fost bătută și întrebuintată. — Economilor le pot recomanda cu cea mai mare încredere coasa aceasta. În decursul anilor s'a sporit foarte tare numărul coaselor vândute. —

La cumpărare de 10 bucăți se dă o bucată pe de-asupra.

Coase de-acestea cu semnul **CFJ** să mai pot procura la firmele următoare:

Consum Verein, Heltau. Joh. T. Gross, Mühlbach. Regine Buchholzer, Katzendorf. Josef Graef, Schönau. Michael Ehrmann, Marktschelken. Michael Simonis, Langenthal. Carl Waldt, Bolkacs. Joh. Schlattner, Kaisd. Joh. K. Schuller, Agnetheln. Jos. Schuster, Frauendorf. Andreas Nemenz, Reichesdorf. W. Prischak, Girlsan.

Nicovale, forma, fig. 2 3 Ciocane, fig. 5 à 250 300 Fig. 6 à 300 grame.
1 bucată K. —96 —96 1 bucată K. —86 —90 K. 1.—

Nicovalele și ciocanele se vënd pe lângă garanție pentru fiecare bucată. Fiecare bucată, care s'ar dovedì sau prea moale sau prea tare, se schimbă.

Verigi de coase, pentru înțepenirea coasei Fig. 7. Tocuri de cuți
smălțuite pe dinlăuntru și pe
dinafară 1 bucată
K. —40

Cuți, dela 10 bani în sus, în variație bogată. — Îndeosebi recomand: *Cuțile americane* 1 bucată K. —40. *Cuți de Bergamo* vinete-închise, cu semnul **CFJ** 1 bucată K. —80.

Toporiști de coase, obicinuite de lemn K. —44. — Toporiști pentru coase de holde (model întrodus de Julius Teutsch) 1 bucată K. —90.

Greble de fer pentru coasele de holde, pentru a le șirofa pe toporiștele obicinuite de lemn, (141) 1 bucată K. 1.30. 27—52

Nu există

Săminte agricole și de grădină mai bune și mai recomandabile

ca acelea, care le expediază de 28 ani

MAUTHNER ÖDÖN Furnisorul Curtii Regale în **BUDA-PESTA.**

Cancelaria și depozitele: *Str. Rottenbiller 33.* Localul de vânzare: *Str. Andrássy 23.*

Catalogul ilustrat, de 226 pagini, se trimite la cerere gratuit și franco.

(139)

27—52

„AGRICOLA“

Insoțire economică de magazin și anticipații
(143) și-a început activitatea în 27-52
HUNEDOARA (Vajdahunyad).

Cancelaria și Magazinul însoțirii se află în casele proprii.
Insoțirea „Agricola” cumpără și vinde produse agricole, cu deosebire: grâu, cucuruz, ovės, țărițe, etc.

Vinde bucate pe credit (pe așteptare). Acoardă avansuri pe bucate, efecte și prețioase (giuvaerice).

Primește aurării și argintării în afaceri de lombard și la acoperire de conturi-courante.

Primește depuneri spre fructificare cu 6%.

Mijlocește împrumuturi de bani pe amortisație.

Mijlocește asigurări pe viață și contra focului.

Vinde unelte și mașini agricole chiar și pe plătiri în rate.

In sfârșit îngrțește ori-ce afaceri comerciale de intermediare.

Casse de fer și oțel sigure contra focului și spargerii

pentru păstrat bani, registre și documente în toate mărimile și formele.

Soliditate garantată.

Prețuri eftine.

A se adresa la: Prima fabrică transilvană privilegiată ces. și reg. de casse de fer și oțel

alui

R. ÖSZY

Sibiu — Nagyszeben

Strada Dumbrăvii Nr. 3.

Strada Bruckenthal Nr. 5.

Preț curent ilustrat se trimite la cerere gratis și franco.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

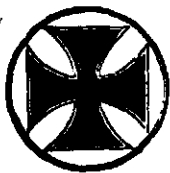
Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta.

vindecă și înviorază

Deosebită atențiune rării, că acest aparat

de 20

Nu e mijloc secret.

pe lângă garanție.

e a se da împrejuvindecă boale vechi

de ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, fiuturi de ureche, bătăie de inimă, sgârțuri de inimă, asma, auzul greu, sgârțuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, receală la mâni și la picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influenza, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boale cari la tracterie normă a medicului se vindecă prin electricitate. In cancelaria mea se află astatate incurse din toate părțile lumii, cari pretuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste astatate. Acel pacienț, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca și se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat vadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta-leoare-ce „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, aprefiat și ercetat. Deja efinăitatea crucei mele electro-magnetice o recomandă îndesebi.

Prețul aparatului mare e 6 cor. folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e 4 cor. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și streinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42 G. colțul strada Kálmán.

Editura și proprietatea inst. tip „Minerva”

Bani! Bani! Bani!

Subsemnata întreprindere de credit stă în legătură cu cele mai mari bănci din țeară și exoperează

împrumuturi pe pământuri și edificii

cu cele mai favorabile condiții și cu cele mai ieftine interese, și anume pe termen de 10—70 ani cu 2%—5³/₄%.

Credit personal cu giranți și obligație pe 5—10 ani

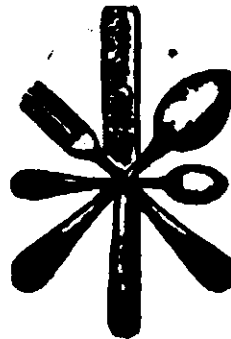
La funcționari de stat, comitat și oraș, precum și la oficeri, credit simplu și fără giranți, pe salare dela K. 1800 mai sus.

La dorință servim cu informațiuni, rugând marcă postald.

(230) **„PECUNIA”** întreprindere de credit, 27-52 Sibiu (Nagyszeben) Strada Poplăcii nr. 27.

Cumpărare ocașională!

32 bucăți numai 6 fl.

In urma prea marelui deposit al unei fabrici de obiecte de metal, sunt îndrețințat să vind marfa acesteia în prețul cu care se face. Spedez dară, până când depositul sustă, contra ramburs:

6 bucăți linguri de supă din cel mai fin argint de gloria, 6 furcuțe (furcuța într'o bucată) din cel mai fin argint de gloria, 6 cuțite din cel mai fin argint de gloria, 12 lingurițe de cafea din cel mai fin argint de gloria; 1 sitiță de străcurat laptele și 1 sitiță de străcurat supa. — 32 bucăți cari costă numai 6 fl., toate noue și bune și frumos poleite. Acestea mai de mult au costat 25 fl.

Argintul de gloria este un metal cu totul alb, care se inlocuește cu cel mai scump argint, și ca unul fiecare să fie convins despre adevăr, mă oblig a remite banii numai de cât dacă marfa nu ar conveni. — Garnitura e cel mai potrivit dar de cununie, și nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Singur expeditor este: **Iosif Auffenberg's Centrale**

(226) 25-25

Budapesta VI., Strada Proféta nr. 5.

Comandele se trimite spedând banii înainte sau contra ramburs.

Nou!

Lampă electrică de busunar

cu mechanism american indispensabilă pentru ori-ce economie casnică.

Să poate purta și în busunar, e durabilă, comodă și corăspunzătoare.

La fiecare e de lipsă pentru lumina chililor, treptelor, ambitelor și localităților laterale.

Pentru oficeri la exerciții, pădurarilor și vânătorilor pentru serviciu de noapte e tare acomodată; pentru turiști sunt indispensabile, pentru medicii și moașe cu ocașunea vizitelor de noapte. In fabrice,

mori, pivnițe și deposite unde se păstrează materii explosive, sunt de mare însemnătate, pentru călători ce sosesc noaptea sunt neprețuite. Pentru econoame este o bucurie. Nu sunt în urma ei picături de lumină pe padiment și covoare. Pe propriuri și economii îi păzește de atacuri și foc; cu aceasta te poți suă și noaptea în pod unde se păstrează nutrețul. — E sigură contra focului. Se poate folosi de mai multe mii de ori și dacă cu timpul arde stratul, pentru 1 coroană 20 fileri subministrăm altul nou. **Prețul 4 coroane.**

Cu reflector și linte măritoare executată foarte fin 5 cor.

Strat de rezervă 1 cor. 20 fl.

(227)

Se trimite cu rambursă de

25-25

Stabilimentul Central alui **IOSIF AUFFENBERG** BUDAPEST, Strada Proféta 5.

Tip. Institutului tipografic „Minerva” in Orăștie.